

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Februárius' 11 dikén, 1825.

Nagy Britannia.

Londonban közönségesen kezdett vala az a' hír szárnyalni, hogy az Anglus fegyveres nép' száma 10—15 ezer emberrel neveltetni fogna: hanem a' Londoni Kurir Jan. 20-dikán már nem mint hírt, hanem mint valóságot meghatározott kifejezések által megújítja azt, hogy Angliának szárazsai sergei meg fognak számosabbítani: — „Bizonyos dolog, így szoll ezen Ujság, hogy Országlószékünk ezen dologban foglalatoskodik. Mint halljuk legalább 15 ezer emberekkel fogja nevelni a' lábonálló katonaság' számát, de a' melly nevedésből 5000 emberek Napkeleti Indiába küldtetnek.

A' Birmánokkal való hadakozásról hiteles tudósítások érkeztek Londonba: de semmi fontos új hadi történetek nem fordultak elé. Ranguhn városát még bírták az Anglusok, de nem tettek onnét semmi további előre való mozdulást. Arról ugyan tudósítatva voltak az Anglus sergek, hogy a' Birmán Princzek között egyik Ranguhn szomszédságába 20 ezer emberekkel megérkezett 's abba foglalatoskodik, hogy a' népet fellázzaszsa, 's annak segedelmével az Anglusokra reájok ütven őket a' nevezett városból elkergesse: hanem ezek nem annyira a' Birmánoktól féltek, mint az ott uralkodó 's az emberekben szörnyű nagy elbádjadást okozó hidegleléstől. Calkuttában mind nagyobb nagyobb erőre kezdett kapni az a' vélekedés, hogy az Anglus vezéreknek nem Ranguhn városánál kellett volna kezdeni a' Bir-

mánok ellen való hadakozást, erre nézve már most Bengalának éppen tulsó vagy napkeleti határait akarják azt által tenni, a' melly végre a' Ganges' torkánál Chittagong mellett gyűjtenek egy számos serget össze, 's onnét akarnak a' fő Anglus vezérnek kormányozása alatt az Arrakan nevű tartományra beütni, melly tartomány hasonlóképpen a' Avai Király birtokai közzé tartozik, mint a' Birmánok' tartománya.

Bombayból egy Anglus ujságíró-t tavaly vissza küldött az ott-lévő Országlószék, azért, hogy ellene veszedelmes tudományoknak elterjesztésén iparkodott a' napkeleti Indiai vidékeken. Nem régen ismét hasonló történt Fair nevű Ujságíróval Bombayban. Ezt azért küldötték vissza Európába, hogy az ott lévő fő ítélőszéknek valamelly ülésében tett határozásáról elfacsart értelmű tudósítást adott-ki.

Az Anglus Országlószék nem soká egy 24 ágyus hajót küld-el tudományos vizsgálódások végett a' Csendes Oczeánusnak északi és déli részein találtató számos szigetekhez.

Az Essexi Grófságban Woofordban illy nevezetes dolog történt: — Cave Ersébeth nevű 19 esztendőös léányzó Forest úrnak szolgálatjában lévén, lábainak megnedvesülése után történt nagy meghülése miatt hideglelésbe esett, 's néhány napok mulva, úgy látszott, hogy meghalt, 's halála után a' halott-néző is

oda hívatott, 's a' halottat valóságosan meghaltnak lenni esmerte. A' léány annya is tudósított a' történetről 's a' temetésre behívatott. Szerencsére Forest úr, mint hogy a' léány nálla magát igen jól viselte volt, néki szép temetést akart tartatni, 's azért ezt a' következő vasárnapra halasztotta. A' halott' annya 's egyéb rokonai 's esmerőssei már össze gyülekeztek vala, 's már a' koporsó fedelét előttök éppen le rófolni akarták, midőn valaki valamely szokatlan elevenséget vett észre a' léány ábrázatján; jobban szemügyre veszik a' dolgot 's látják hogy testének egyéb részein sincs meg az a' változás, a' melynek ennyi ideig lett halva fekvés után meg kellene lenni. Azonnal kéz-orvost hívtak, ez a' léányt haladék nélkül meleg ferdőbe tette 's egyéb illy esetben használható rendeléseket is megtett, 's fáradozásai legörvendetesebb kimenetellel koronáztattak-meg. A' léány nem soká beszélni 's felgyógyulni kezdett, 's lehet képzelni, melly nagy öröme változott által a' temetési szomorkodás és sírankozás.

Londonban az énekes játékosok' théatromán Henry János nevű tréfás ember jelent-meg, a' ki magát Napoleon' Dobos Májorjának nevezi, 's tizenöt féle hangú Dobot tévén elé, ezekkel adott Concertet. A' férjfiak meglehetősen tapsoltak neki, hanem az aszszony-személyek nem szerették a' muzsikáját; azt mondván, hogy igen lármás.

Dublinban a' théatromon Jan. 22-én egy Néző, a' ki, mint hogy párnával bélélt lozsiban volt, nem lehetett alacsony ember, 'a' játék alatt úgy viselte magát, hogy jobban magára vonta a' közönség' figyelmét, mint magok a' jádók. A' játék' czi-

me e' volt: „A' Waterloo-i Ütközet.” — Az említett úr a' lozsi' elejére állott 's abból kihajólván jó darabig rettenetesen vagdalta a' levegőt egy nagy mezítelen pallossal; a' vagdalkozás közben szörnyítő ábrázattal nézett széllyel a' közönségre; némelykor a' lozsi' párnajin is kemény dőféseket tett. Ezt elunván a' pallost hüvelybe dugta, 's kardot rántván ezzel is mindaddig folytatta a' vagdalkozást, míg két politziai tiszt bement hozzá 's parancsolta, hogy menjen-ki a' théatromból: Ő pedig mint ha nem is hallotta volna, folytatta a' vagdalkozást. A' politziai tisztnek nem értvén a' tréfához a' fegyvert kivették a' keziből, de arra, hogy eltávozzék, réa nem vehették. Már most zsebkeszkenőjének 's kalapjának csóválásával töltötte idejét, 's a' zsebéből szőlőt 's narancsot vevén-ki, csemegélt. Egy narancsot a' jádzó helyre dobott-le 's azt kiáltotta, hogy ez Wellington Hercegnek számára van határozatva: de látván hogy senki fel nem veszi, még egyet ledobott, melly a' Herceg' Adjutánsára 's arról a' Gerczeget jádzó személy' lábai' elibe esett. E' közbe gyakran tobakolt is a' tréfás úr egy arany piksisből, 's midőn Napoléont fel-lépni szemlélte, ledobta néki az arany piksist, kiáltván, hogy vegyen ő is egy szippantást. Az, a' ki a' Napoléon' Kalauzát, vezetőjét jádította, a' piksist felvette, kétszerháromszor szippantott belőle, 's azután becsületesen a' zsebibe iette, 's ez által a' nézőket nagy hahotára indította. A' tréfás úr ekkor a' maga lozsi-jából a' jádzókéba által menvén, önnét nem tudják mi czéllal, a' piksist akarta-e' vissza venni vagy a' hamis Napoléonnal tanátskozni, elég, hogy a' játékosok előtte megszaladtak 's a' falak megé vonták magokat 's ő is utánok futott, 's többé nem is jelent-meg a' közönség előtt. — Ezen ember valami Gentleman lehetett.

Egy Londoni théátrumon más színű és inkább boszszúságos mint nevetető dolog történt Jan. 25-dikén, melyből nagyobbára az egész néző közönség részesült. Nem rég' irtuk, hogy Keán nevű híres játékos Cox nevű Sénator úrnak feleségével házi tilalmas barátságot folytatván, a' megbántatott férj őtet, mint házosságrontót megperlette 's 8000 forint birságfizetésig meg is nyerte. Vége lévén a' pernek 's Keán tudván azt, hogy! ő az előtt a' közönségnek balványa volt, bizott a' közönséghez, hogy ez őtet a' theatromon ezen rút cselekedete után is olly elragadtatással fogja fogadni, mint eddig, de megcsalta magát; kevesen ugyan most is találtattak, kik így kiáltoztak: éljen Keán! 's kiváltképpen az elfajult aszszony személyek zsebkészkenőjiknek csóválásával gratuláltak neki, hanem a' nézőknek nagyobb 's becsületes része fütyölt, sziszegett, 's minden mocskos szavakkal kiáltozva kikelt ellene, 's most leginkább azért boszszankodott, hogy Keán a' boszszankodókra semmit se' hajtván, hideg vérrel folytatta a' jádzást. Sokakat az által indított Keán leginkább haragra, hogy az aszszony-ságról, a' kit maga csábitott-el 's vett reá a' roszra, a' perben a' jelen lévő közönség előtt sok rút dolgokat beszélt. A' politziai előljárók halgatással elnézték ezen egész lármát, mind két résznek, mind a' Keán' mind a' Coxné' pártfogoinak megengedték kiáltozni, mint nékiek tetszett; erőszakra nem lépett senki: a' Londoni Kurir pedig az által elégítette-ki a' becsületes közönséget, hogy Keánt az ujságban jól megleczkézte, azért, hogy illy botránkoztató per után illy hamar ismét ki lépni mérészlett a' théátrumra. —

„Te megvetheted, így szell a' Kurir, a' Közönséget, de annak még meg nem romlott érzékenységeivel illy szemérmetlenül szembe nem szállhatsz. A' te ítélőszék előtt való minapi megjelenésed olyan

vala, hogy a' kin e'-féle történik, annak legalább egy időcskéig el kellene magát rejtteni a' közönség elől. A' Hamlet' karaktere (kinek személyét jádzottad) az alatt, míg idődet barátod' feleségével tilalmas módon töltötted, néked illy tudományt adhatott volna: „Ha nem vagy valamely virtusnak birtokában, tettesd leg alább 's t. a'“

A' Londoni Kurir beszéll egy embernek a' Vad-népek közt történt bujdoklásáról, hanem ez nagyon szomorú játékban volt fő személy. Ennek neve Pierce; tavaly Jun. 21-dikén akasztották-fel a' Világ' ötödik részében a' Diemens földjén. Mikor az Itélőszék előtt állott, elé beszéllte élete' történeteit, a' mellyek röviden ennyiből állottak: —

„Születtem Irlandiában Fermanaghban: 26 esztendőskoromban 6 pár csizmát lopván, elszállíttatásra ítétek 's elvittek a' nevezett földre, a' hol Bellanger nevű gazdánál azonnal szolgává lettem; 9 hónapig maradtam nálla, 's ekkor ő, mint hogy rosszul viseltem magam', a' Kormányozószéknek kezébe vissza adott. Ez ismét más szolgálatba adott, de itt is olly roszt voltam, hogy csak 16 hétig maradhattam-meg 's ötven botot kaptam. Harmadik szolgálatba adván a' Kormányozó, innét ötödmagammal elszöktem az erdőkre. Három hónapok mulva, bocsánat hirdettétvén-ki, uramhoz vissza tértem, 's valami hamis írásokat készitvén ezeknek segedelmével egy kevés vagyona szert tettem. Ezen is rajta kaptak; ismét az erdőkre szaladtam, de megtaláltak 's ekkor a' fenyítő házba dugtak. Nagy bajjal 8-czad magammal innét is elszökvén, az erdőkön 10 napig tévelyegtünk, 's olly éhségetszenvedtünk, hogy ködmönünket is, a' melly valami Kangarú nevű vad börből volt-összse rágcstak kinunkba. A' társaim ne,

veik ezek voltak: Dalton, Traverse, Badman, Mathews, Grenehill, Brown, Cornélius. A' tizenegyedik napon csak ötön voltunk, mint hogy Dalton, Cornélius, és Browu elhagytak bennünket. Mi ötön hosszas gondolkodás után azt a' határozást tettük, hogy sorsot huzván, a' melyikünkre az esni fog, az a' más négynek szolgáljon eledelül. A' sors Badmanra esett. En és egy társam fát szedtünk össze 's tüzet raktunk, a' más két társunk az alatt Badmant felmészárlották 's feldarabolták, egy részit megsütöttük, jó ízűn megettük, a' több részeit magunkal elvittük. De véle se értük-meg sokaig; ismét sorsot vontunk; most Mathews volt, a' kire a' sors esett; őtet is feldaraboltuk 's megettük. Az után Traverse következett, de véle könnyebben bántunk, mint hogy megsántulván 's tovább nem jöhetvén őtet sors vonás nélkül leöltük 's megettük. Már most csak én és Grenehill ketten folytattuk úntunkat; a' baltát, mellyel nevezett társainkat leöltük, Grenehill vitte, 's nagyon félttem tőlle, mert némelykor nagyon csudálatos szemeket vetett reám, melyre nézve jónak tartottam megelőzni őtet. Látván egyszer hogy alszik agyba vágtam, 's a' testét feldarabolván eledelt készítettem magamnak. Megmaradott részeivel néhány napokig nyugodalmasan éltem. Az után csalánt 's füvet főzván azzal tápláltam magamat. Így bujdokolva valami kajbákhoz jutottam, melyeket, mint látszott, a' Vadlakosok nem rég' hagytak volt oda, kiktől valami állatnak a' béle is maradt volt ott, 's vagy két napig azzal éltem. Nem soká a' High nevű térségekre jutottam, hol a' 48-dik Regementünknek egy csapatja állott vígyazaton, melytől megfogattattam 's ismét fenyítő házba küldtettem; onnét Cox nevű társammal ismét elszöktem, véle Kings nevű víznél össze veszttem, őtet megöltem, húsából ettem, a' többit magamhoz vettem, 's a' nevezett ví-

zen által úsztam, de húsának többi részét, elundorodván tőlle, meg nem ettem, elvettem 's csak egy darabott tartottam-meg, hogy a' Praefektusnál magamat önként elárulván, az embernek húsát, kit megöltem vala, megmutassam, 's így én a' halált bizonynyal megérdemlem."

Török Birodalom és Sárdinia.

A' Turini Ujság közre bocsátott Jan. 15-kén egy Kötést, melly a' Fényes Porta és Sárdinia között még 1823-ban Oct. 25-kén az akkor még Konstanczinápolyban volt Anglus Nagy-követ Lord Strangford közbenjárása által eszközöltetett. A' Kötésnek valóságos, de nem környülállásos foglalatja ennyiben áll: —,

„A' Király' Admirálsi Tanácsából —,

„Tudtokra legyen mindeneknek, hogy Sárdinai Király Ő Felsége a' mi Urunk 's a' Fényes Porta között az ezen munkára különösen kineveztetett Miniszterek által Oct. 25-kén 1823-ban egy Alkú kötötett 's azolta illendően ratifikáltatott is, melly által ezen két Hatalmasságok' alattvalóiknak egymás eránt való állapotjok meghatározatott, az ő tengeren vizen való kereskedések bátérságossá tétetett, 's a' Porta részéről a' Sárdinai Zászlós kereskedő hajóknak a' Fekete tengerre való béevezés megengedtetett, a' mellyet Király Ő Felsége nekünk közönségesen kihirdetetni megparancsolt. Az ezen tárgyat illető Alták következendőképpen hangzanak: —,

„Istennek nevében, Ámen!"

„Ő Felsége Felix Károly, Sárdinai Király, Szavoyai és Génuai Herczeg etc. etc., 's Piemonti Fejedelem etc.; 's ő Császári Felsége a' legnagyobb Szultán, a' legfelségesebb Ottomannus Uralkodó, a' leghatalmasabb Ottomannus Császár, sok nagy Országoknak rettenetes Ura, II-dik

Mahmud Chán Szultán, annak egyenlő ohajtásától lelkesítettén, hogy egymás közt 's alattvalójik között a' békességet és barátságot állandó talpköre helyheztesésék 's ezeket a' kereskedésnek költsönös boldogulása eránt bátorságba tehesék, jónak találtak egymás között barátsági, békességi, kereskedési és hajókázási Alkura lépni, olly módon mint ez az ő egyéb barátságos Uralkodó társaik között is fenn-áll.

„Ő Sárdinai Királyi Felsége e' végre a' maga barátjának és Szövetséges társának az egyesült Nagy Britannia és Irlandia' Királyának közbenjárásához járulván Ő Felségének jóváhagyásával a' maga Biztossává és Meghatalmazottjává Lord Viscount és Báró Strangford Percy Clinton Sydney Urat, Irlandiai Páirt, a' Bathi Rendnek a' Portugalliai torony és kard Rendnek, és sok más fényes Rendeknek nagy keresztesét, a' Nagy Britanniai Király' Titkos Tanácsának tagját 's Ő Felségének a' Fényes Portánál lévő rendkívül való Nagy Követjét 's tellyes hatalmú Ministerét —

„Ő Császári Felsége II-dik Mahmud Chán Szultán, Mehmed Aarif Affendi Beit Ruméliai volt Kadiaskert és Mehmed Kadik Reis Effendit a' Birodalom' mostani Nagy Cancellariusát, 's Mehmed Saida Effendit Ágyuzó' fő Felvigyázót nevezték-ki, a' kik meghatalmazó írásaiknak költsönös általvétele, azoknak érett megfontolása 's jó rendnek találása után, a' következő czikkelyekben megegyeztek, 's azokat aláírták:

I. Czikkely. Ő Felsége a' Sárdinai Király 's a' Fényes Porta olly barátságos Kötésre lépnek együtt, mint a' milyennel a' Fényes Porta más Hatalmasságokkal összeköttetve van, 's a' melynek ereje szerint, mint a' barátság és jó egyetértés kívánják a' Sárdinai Király' Ő Felsége alattvalóji, kereskedőji, és kereskedő hajóji,

az Ottomannus Birodalom' Státusaiba érkezvén, ezekben a' kereskedési foglalatoságot bátorságosan folytathassák 's minden oltalom és segedelem eránt bizonyosok lehessenek. Megforditva a' Fényes Porta alattvalóji kereskedőji 's kereskedési hajóji bátorságot és segedelmet találjanak a' Sárdinai Király Státusaiban; — 2. Valamint az egyéb Európai Hatalmasságoknak kereskedő hajóji ügy a' Török és Sárdinai kereskedő hajók is három per Cent vámot fizessenek egyik a' másiknak Státusaiban a' magok' portékaiknak ki és béviteliért (kivéven a' megtiltatott és Contrebandos portékákat) 's ezen meghatározott vámon felyül egyik rész is többet ne kívánhasson; — 3. Valamint egyéb Európai hereskedőknek szabad, úgy a' Sárdinaiaknak is megengedtetik, hogy a' Török szerzeményekből 's termésekből mindent felvehessenek 's kiviessenek a' mi meg nines tiltatva 's a' mi nélkül a' Törökök magok el lehetnek; — 4. A' Török Birodalomban, hol a' Sárdinaiak kereskedést üznek ott nékiek Consuljok 's Vice-Consuljok, így a' Törököknek is, ha szükségesnek lenni gondolják Schach-Benderjek (Consuljok 's Vice-Consuljok) legyen, ahoz illő Diplomákkal 's Dekretumokkal felruházttatva, az ő nemzetek béli kereskedők' ügyének folytatására; — 5. A' Schach-Benderjek, kik a' Sárdinai kikötőhelyekben lakni fognak az oda bevitedendő 's ott lerakatandó Török portékáktól, a' Török kikötőhelyekben lakó Sárdinai Consulok és Vice-Consulok pedig szint-úgy a' Sárdinai kereskedő portékaiktól, mellyek a' Török kikötőhelyekbe vitetnek, vegyék-meg azt, a' mit nékiek fizetni kell, a' felállítandó Tarifa szerint; — 6. Ha a' Sárdinai alattvalók ájtatosságból avvagy útozási indúlatból Jérusalemet vagy pedig valamely más Ottomannus birodalombéli helyet meg akarnak látogatni, nékiek ezen czélra Császári Ferman

adattatik, hogy szabadon és akadály nélkül folytathassák útjokat, 's minden segedelmet és oltalmat kaphassanak; —
 7. Ha valamelly Sárdinai alattvaló a' Török birodalomban meghal, az azon helyben lakó Sárdinai Consul a' halottnak vagyonát ideig oráig által veszi a' végre, hogy azt az után a' meghalt személy' örökösének kezébe szolgáltassa. Ha ott, hol a' halál történt, Sárdinai Consul nem fogtaláltatni, a' Kadi (helység' bírása) a' hátramaradott vagyonnak laistromát elküldi az oda legközelebb találtató Sárdinai Consulhoz. (Folytatása következik-)

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen méltóztatott Widow-Grádi Rukavina György Urat az Ogulini 3-dik nemzeti gyalog határ Regement' Obersterét az ő nevezetes érdemeire való tekintetből, mind két ágon lévő házossági maradékaival egyetemben taksafizetés nélkül Magyar nemességgel megajándékozni.

Ő Császári Királyi Felsége méltóztatott az alább nevezett Bankó Kormányozót 's az egész Bankó-igazgatást mult Jan. 20-kán maga elibe különös audientziára bocsátani 's az Intézetnek 1824-béli gazdálkodásáról való általnézést, mellyet ezek alázatossággal Ő Cs. K. Felsége elébe terjesztettek, valamint szintén az Aktziák társaságának azért való alázatos köszönet-tételét, hogy Ő Felsége ezen Intézethez megszűnés nélkül Fejedelmi oltalmazással viseltetni méltóztatott, nagy kegyelmességgel elfogadni.

Továbbá ezen Febr. 2-kán költ kegyelmes Határozása által a' Bankó társaság' Valosztottjainak mult Jan. 10-dikén tartott gyűlésében a' Voksoknak többsége által kiválasztott Bankó-Igazgatókat, ugymint **Báró Eskeles Bernhard**, Ritter Henikstein

Jó'sef, Hodosi Sina György 's Báró Sloisnigg Ferencz Urakat ezen hivataljokban megerössíteni, 's a' Báró Puthon és Gróf Fries Moritz Direktor Urak' lemondását (resignatzióját) megérteni.

Költ Bécsben Febr. 6-kán 1825.

Gróf Dietrichstein

A. Nemz. Bankó-Kormányozó.

Ritter Steiner Melchior,
 ennek Helytartója.

Nemes Wayna Jos.

B. Igazgató.

A' Komáromból felhozott 's másfel esztendendeig egy Bécsi ispotályban mozdulás nélkül feküdt, de már gyógyulás' útján lévő emberről, méltónak tartjuk még egy itt kijött tudósításból a' következő megjegyezést ide tenni: — „

„Méltó megjegyezni, hogy valamint egyéb rendkívül való szokatlan esetekben, úgy itt is találtattak olly kételkedők, a' kik kétségbe hozták ezen beteg ember' nyavalyájának valódiságát. 's azt csak tetetésnek lenni mondták: de ez, a' beteg körül forgolódott Orvosok' ítélete szerint csupa fundamentum nélkül való vélekedés. Ha azt a' lehetlenséget feltennők is, hogy egy ember a' muskulusok' akarat szerint való mozgathatásának telyes birtokában megmaradván, másfel esztendeig, legkisebb helyheztetési, fekvési 's számozdulás, áhsítás, köhögés 's több e'félék nélkül tartóztathassa magát: csakugyan még se' lehetne a' felhozott kételkedés mellett soha által látni azt, hogy miként eshessék, hogy a' leghathatósabb hánytató 's lakszáló szereknek semmi munkálódása ne legyen, 's hogy a' legcsipősebb lúgos ferdők, legerőssebb szítató flastromok, 's a' megtüzessített vassal való érdeklés se' okozzának egy illy gondolt tetető embernek érzékenységein legkisebb elevenülést.“

Magyar Ország.

Pestről Febrnárius' 5-dikén:

A' Nyitrai Nemes Káptalannak Kántora és Kanonokja Fő Tisztelendő Krpelcz György Úr, Januárius' 15-dikén életének 64-dik esztendejében meghalt.

Ő Császári Királyi Felsége a' Temesi Kerületben lévő Provinciális Al Commissáriust Najmájer Ignác Urat, a' Pozsonyi Kerületben megüresült hasonló Hivatalra által tenni, és helyette a' Temesi Kerületben Zsadányi és Török Sz. Miklósi Almásy Eugen Urat, előbb Temes Vármegyében volt Szolga-Birót, azután Krassó Vármegyében volt Fő Notáriust, és több Nemes Vármegyéknek Tábla-Biráját kinevezni méltóztatott.

Fő Tisztelendő Drezmiczer Jó'sef Urat, a' Győri Nemes Káptalannak Kanonokját, Mosonyi Archi-Diaconust, a' Győri Tudományos Kerületben az Iskolák és Tudományok Fő Directorává nevezni méltóztatott Ő Felsége.

Ő Császári Kir. Felsége Nagyságos Szabó Ignác Urat, Királyi Tanátsost, és közelebbi időkben Ns. Vas Vgyének volt első Vice-Ispánnját, a' Dunántúli Kerület Törvényes Tablájának Assessorává nevezni kegyelmesen méltóztatott.

T. T. Szirmai Szirmay Ádám Úr, Nemes Zemplény Vármegyének Fő Notáriusa, a' Királyi Tábla Assessorává neveztetik.

Aradról: Ezen Nemes Vármegyének új Curiális Háza díszesen felkészülvén, Sz. András Havának 29-dikén Mélt. B. Wenkheim Jó'sef, Csász. Kir. Kamarás, mint akkori Administrátor, most Fő Ispán, előlülése alatt az új palotában legelső köz gyűlés tartatott annyival örvedetesebb érzések között, mennyivel az

új tágos hely újabb díszekkel volt felkészítve. Ugyan is fő helyen ékeskedik Felséges I. Ferencz Királyunknak szép képe; nem különben Csaszari Királyi Fő Herczeg Jó'sef, Országunk Nandor Ispánnyanak képe. Tovább a' tágas falakon függenek az előbbi Fő Ispányoknak képeik, ugymint: Grassalkovich Antal, Fekete György, Almásy Pál Uraké. — Különös figyelmet gerjeszt ezen törvényes Házban Tek. Bibitsné Aszszony-ságnak, mint különös jótévőnek lebrázolása. Ezeken kívül ékesítik a' palotát az utóbbi felkelő Nemes seregnak négy zászlói, mellyek a' Nemesi Rendet a' Király, a' Haza, és a' Törvény védelmezésére serkentik. A' köz öröm meghatotta szívét Tek. Peretsenyi Nagy László Szolga-Biró Urnak, különben is könnyű és kész Versköltőnek, és szokott fel-lelkesedéssel, mind deák, mind magyar versekkel az innepelést még kedveltetőbbé tette.

Ugyan Aradról Dec. 11-dikén írják, hogy azon hónap első napján meghalt Tekint. Matzai Csernovits János Úr, Boros-Jenői járásnak Fő Szolga-Birája, életének 38-dik esztendejében, kit Tudós Férfinak, szelíd Urnak, gyors Tisztnek ismertek. Az ő halálát Nemes Arad Vármegyének tagjai közönségesen fáljaljak, de kivalképpen kesergik hét gyermekei, szép és hív felesége, édes atya, és Nemes Vérései, ugymint: Csernovits Pal Királyi Tanátsos, Csernovits István és Péter Urak, és Er'sébeth. Hideg tetemei Simádon, a' Familia sírjába December 4-dikén takarítottak el. Ezen gyászos alkalmatossággal T. Peretsenyi Nagy László Úr deák és magyar versekkel tisztelte meg emlékezetét, mellyek a' temetésre egybe, gyűlt ezernél több, mindenféle rendű személyek között kiosztattak.

A' magyar versek ezek, mellyek csak magokban is elégségesek a' Tek. Szerző Úr'

könnyű vers-csináló talentumának bizony-
ságára:

Csernovits éltednek gyönyörű közepére
haladván

Mátsai név-czímjét Gyászszal övezte
SEBES!

Hét gyerek; és jó hív feleség; Testvéri
siratják;

Fő Biránkat Mink — Atya kesergi fiát!
Negyvenedik Télen innét; tizenötire kelendő
Gyors Tisztsége ki hült; Hirneve fedje
porát!!

E r d é l y.

Kolozvárt Januárius' 30-kán 1825.
Ezen nap, az itteni Evangelico - Reformá-
tusokra nézve, igen nevezetes. Ugyan is
ma tartá ehez békőszöntő Egyházi beszéd-
jét a' Belső Farkas-utcai Nagy-Templom-
ban, Tisztelendő Tudós Herepey Ká-
roly Úr, kinek idevaló negyedik Pappá-
tételéről, és abba lett megerősítettéséről,
az idei V-dik számú Magyar Kurírban,
említést tettünk. — Szíves lelkes öröm
fogta-el ezen szép Gyülekezetnek minden
tagjait midőn a' derék Orátor Herepey-
eket, kiknek egykori kedvelt ékesszóllá-
sokat bámulva halgatta, új Papjába fel-
elevenülni 's ismét élni szemlélheté. —

A' Szertartás fényes és szívemelő
volt. — Erdély' Református Nagyjainak,
kik a' telet itt szokták tölteni, nagyobb
része, a' népes Eklé'sia' tagjai; és sok
különvallásuak, — az elég nagy Templo-
mot, tömöltre töltötték. Minden jókat és
jelest várt a' derék Herepeyek nagy
reményű maradékjoktól, 's teljesen töltbe
várakozása mindennek, midőn a' T. Tu-
dós Férjfiú, a' Sz. Pál' Titushoz küldött
Levele' I. Részé' 1 és 7-dikverseiben lévő
Leczke szerént: „Te pedig azokat

„szóljad, melyek illenek a' tisz-
„ta Tudományhoz. Mindenestől-
„fogva magadat például add a'
„jó cselekedetekben; a' tудо-
„mányban épséget és méltógot
„mutass.“ — Két részre osztott Beszé-
dében a' Tiszta Tudományt, és a'
Jó Pap' tulajdonait, velősen, ékes-
sztillel rajzolta, és igazi férjfiás ékesszól-
lással adta-elő. —

Nem lessz helyén kívül, úgy véljük,
idetenni a' Tisztelt Férjfiú' közismertetésül,
's nem kis dícséretére, hogy Famíliai el-
rendeltetése és természeti hajlandósága is
Őtet egészen ezen szép pályára hívták. U-
gyanis már a' két Testvér Herepey
István és Gábor, a' magok idejekben
nevezetes Papok 's mindegyik külön Egy-
házi-kerületi Esperestek voltak. — Ist-
ván a' fenn-tisztelt Tudós Prédikátor Úr'
Nagy Atyja három nagy hasznú fiakkal
ajándékozta-meg az Erdélyi Ev. Reformá-
tus Státust, kik között, Ádám a' N.
Enyedi Ev. Ref. Collégyomban Históriát és
Ékesszóllást tanító Professor, János az
itténibe K. Vallást és Ékesszóllást tanító
Professor, László pedig ugyancsak itt
közkedvességet nyert Pap, voltak. Hogy
ezen három Testvérek hoztákbé kis Ha-
zánkba az Evangelicusok közzé az újabb
és jobb-ízlésű Kathédrai Beszédmódot,
közönségesen tudva vagyon. Melyik volt
közülök nagyobb Szólmányos, bajos meg-
ítelni. Élnék ezek mais minden Jók' hálás
szívekbe, részént nyomtatott, részént kéz-
íratban lévő becses munkáikba; élni fog
János a' különösen nagy Szónak ezeken
kívül, fiába, kit mindenek; kik az Atyát
szerették és elragadó ékesenszóllását bá-
multák, örömmel ismernek-el, tölle örök-
lött jeles tulajdonaiért, a' derék Atya
méltó fiának. —